

I een Retning vare den højtærede Ministers Udtalelser dog bestemte, idet han med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 5 og 15, som angaa Tilbageholdelsen af Produkter i Grønland, som kunde tjene til Grønlændernes Forsyning, dersom de skulde skulle sig ved for meget, udtalte, at han i Instruksen vilde skrive noget lignende, som der staar i disse Ændringsforslag. I Betragtning af denne Erklæring af den højtærede Minister vil jeg herved tage Ændringsforslagene under Nr. 5 og 15 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 5 og 15 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

P. Knudsen: Derimod synes jeg ikke, der er Grund til at tage de øvrige Ændringsforslag tilbage, al den Stund jeg netop lægger meget stor Vægt paa, at disse Spørgsmaal ere komne frem her i Rigsdagen, og vil se at faa dem saa langt frem som muligt.

Med Hensyn til Koncessionerne skal jeg bemærke, at Forslaget tilsigter jo ikke — det kan vist ikke forstaas saaledes — at være en Tilskyndelse til at give Koncessioner, tværtimod, det har til Formaal saa vidt muligt at indskrænke Koncessionerne, hvis saadanne overhovedet skulle gives, og at Staten helst skulde drive disse Sager selv. Derfor har jeg foreslaaet, at der skulde lovgives paa dette Omraade. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) mente, at man her kom ind paa andre Omraader end de rigtige. Det gør man imidlertid ikke. Ændringsforslaget sigter til et bestemt Forhold oppe i Grønland, men det kan ikke gøres gældende overfor andre Forhold. Naar den højtærede Minister udtalte, at der om den sidst givne Koncession er forhandlet med Finansudvalget, maa jeg dertil sige, at jeg har tidligere omtalt dette Spørgsmaal under Finanslovens Behandling her i Tinget, men jeg har ikke tidligere faaet den Oplysning, at der var forhandlet med Finansudvalget derom. Jeg tror imidlertid, at det er rigtigt at gaa noget videre. Det forekommer mig, at paa dette Omraade

bør en Koncessionsgivelse være en Lovgivningsforanstaltning, hvilket vil sige, at det kun sker i saadanne Tilfælde, hvor ogsaa Rigsdagen gaar med til, at en eller anden Virksomhed kan gives i Koncession til private.

Jeg beklager, at jeg ikke kan tage andre Ændringsforslag tilbage, end de to, jeg har nævnt.

Ordføreren (Bluhme): Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra et æret Medlem i Udvalget overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og ligeledes til den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører for Mindretallet (P. Knudsen) vilde tage de andre Ændringsforslag tilbage. Det ærede Medlem fra Færøerne (Effersøe) fremhævede meget rigtigt, at det vilde være urimeligt, om vi hernede udvidede Valgretten uden at kende tilstrækkeligt dertil, og naar vi give Grønlænderne Selvstyre, er det rimeligt, at vi lade deres indre politiske Forhold udvikle sig ad den Vej, som er naturligt for dem. Jeg vil i hvert Fald tilraade at stemme mod Ændringsforslag Nr. 2.

Jeg forstaar ikke rigtigt, at det ærede Medlem vil opretholde de andre af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem sagde, at vi maatte betragte Danmark som Kommissionær for Grønland, at vi blot havde at sørge for Handelen, og saa skulde Overskuddet afgives til Grønland. Det synes jeg er en fuldstændig forkert Opfattelse, thi Grønland hører jo til Danmark, og det er netop Meningen med det foreliggende Forslag at ordne Forholdene saaledes, at der kan komme det mest mulige ud af Handelen, og vi have jo i Sinde at anvende de bedste Midler og de flest mulige Penge til at udvikle Forholdene deroppe. Men vi kunne ikke bestemt fraskrive os al Ret til at have Indflydelse paa Forholdene og navnlig Maaden, hvorpaa Administrationen og Handelen føres. Her i Ændringsforslag under Nr. 14 fastsættes Regler om, hvorledes Handelen skal føres, hvorledes Taksterne skulle sættes, og hvorledes Priserne skulle sættes paa de Varer, der indhandles i Grønland, men vi have skilt Handel og Administration ad og skulle